

Araucaria

El Masnou

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Mestres Villà, 2

Coordenades:

Latitud: 41.481
Longitud: 2.32396
UTM Est (X): 443559
UTM Nord (Y): 4592375

Classificació

Número de fitxa 08118 - 189
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: 3325001DF4932N0001TJ

Fitxes associades:

[Carrer Mestres Villà](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 11/03/2010 - 01:00

Descripció

Conífera del gènere Araucària, relativament jove, que es troba plantada en el pati davanter d'una casa. Mesura entre 9 i 10 metres d'alçada. El seu tronc és recte. La ramificació comença a varis metres del sòl, perpendicular al tronc. Les branques són flexibles i les fulles es troben agrupades cap els extrems. Són molt dures i estan proveïdes d'una mena de punxa de color verd fosc.

Observacions:

Accepta el clima marí, però la pol·lució atmosfèrica és un dels seus pitjors enemics.

Història

Nadiu de Xile i Argentina, actualment aquesta espècie es troba distribuïda a la serralada dels Andes i protegida en moltes zones d'aquests dos països, com el Parc Nacional Lanín, a Neuquén (Argentina) o a Laguna del Laja, Huerquelhue o la Serralada de la Costa (Xile).

En estat natural, creix a més de 800 metres sobre el nivell del mar, preferint els terrenys rocosos i sorrencs amb bon drenatge (sobretot d'origen volcànic), i en llocs alts on la neu resta al sòl durant una bona part de l'any. En els seus països d'origen acostuma a formar boscos purs, tot i que se la pot trobar en companyia d'altres arbres formant boscos mixts.

La fusta, de color groguenc, és compacta, lleugera i molt fàcil de treballar. Malgrat els pinyons o llavors, són comestibles amb un alt valor nutritiu, aquest arbre no comença a produir-ne fins a l'edat de 30 a 40 anys.

En condicions òptimes, i gràcies al seu lent creixement poden arribar a ser mil·lenaris.

Bibliografia

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.

SAGARRA i TRIAS, Ferran (2007). Proposta del Pla Especial del Patrimoni històric, arquitectònic i paisatgístic del Masnou. Carracedo-sotorra-arquitectes, scp. Inèdit.

